

לע"מ קמ"א זכ

מתני' יאע"פ שהוא נותן לו אין נמחל
לו עד שיבקש ממנו שנאמר ועתה השב
אשת וגו' ומנין ישאם לא מחל לו שהוא
אבורי שנאמר ויתפלל אברהם אל האלהים
וירפא אלהים את אבימלך וגו' האומר
סמא את עיני קטע את ידי שבר את
הגלי חייב יע"מ לפטור חייב *קרע את
כסותי שבר את כדי חייב *יע"מ לפטור
פטור יעשה כן לאיש פלוני על מנת לפטור
חייב בין בנופו בין בממונו: גמ' ת"ד כל

לע"מ קמ"א זכ

האומר סמא את עיני כו' : א"ל רב אסי
בר חמא (ג) *לרבא מאי שנא רישא ומאי שנא
סיפא אמר ליה רישא ילפי שאין אדם מוחל
על ראשי אברים א"ל וכי אדם מוחל על
צערו דתניא הכני פצעני על מנת לפטור
פטור אישתיק אמר מידי שמיע לך בהא
אמר ליה הכי אמר רב ששת משום פגם
משפחה איתמר ר' אושעיא אמר משום
פגם משפחה רבא אמר משום שאין אדם
מוחל על ראשי אברים שלו רבי יוחנן אמר
יש הן שהוא כלאו ויש לאו שהוא כהן
תניא נמי הכי הכני פצעני על מנת לפטור
ואמר לו הן הדי יש הן שהוא כלאו קרע את
כסותי על מנת לפטור ואמר לו לאו הדי
לאו שהוא כהן: שבר את כדי קרע את כסותי חייב: ורמינהי °לשמור

סמות כב

חֲבֵירוֹת וְחֻמְרֵי עֲבֹרֹת

מני כ"ד וקא חשיב משלומי כפל ו
ולקסיין רבי ארבעה עשר לא ו
הני ולמרי בממונה קא מיירי בקב
לא קא מיירי נראה בכלל שכל ו
הדברים ממון בפירוט ועוד שם
הסוגיא האונס והמפתח דממונה כי

א אסור לאדם לחבול בין בעצמו בין בחבירו. ולא החובל בלבד אלא כל המכה אדם כשר מישראל בין קטן בין גדול בין איש בין אשה דרך נציון הרי זה עובר

בגל רחוקים וכלל יריעה ברורה כזה
העדות ולא נפקא לן מידי לענין
דינא: כיצד היו שני עדים וכו'.
פירוש ידו רשותו ומשנה הילך בפרק
כל הנשבעין בשבועות (פד) כמנה
קמא:

בלא תעשה. שני לא יוסיף להכותו. אם הזהירה תורה שלא להוסיף בהכאת החוטא קל וחומר למכה ו
הצדיק ב אפילו להגביה ידו על חבירו אסור וכל המגביה ידו על חבירו אע"פ שלא הכתו ד

לפנין עבד - חזון אשכנז

ד אסור להכות את חבירו אפילו הוא נותן לו רשות להכותו כב כי אין לאדם רשות על גופו כלל להכותו כג ולא לביישו כד ולא לצערו בשום צער (ג) אפילו במניעת איזה מאכל או משתה כה אלא אם כן עושה בדרך תשובה כז שצער זה טובה היא לו להציל נפשו משחת ולכן מותר להתענות לתשובה אפילו מי שאינו יכול להתענות כח ומי שיכול להתענות מותר כח אפילו שלא בדרך תשובה אלא כדי למרק נפשו לה' כט שאין טוב למעלה מטובה זו.

(וכן מותר להכות בניו הקטנים? אפילו שלא בשביל חינוך תורה ומצות אלא כדי להדריכם בדרך ארץ? הוואיל ומתכוין לטובתם ומוטלת עליו שהם ברשותו. והוא הדין ליתום שברשותו כג.